

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.579 van 14 november 2002
in de zaak A. 96.271/XIV-137.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. DELVAUX,
 kantoor houdende te 3800 SINT-TRUIDEN,
 Stationsstraat 10 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Zuid-Afrikaanse nationaliteit, op 7 oktober 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 februari 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 13 november 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 8 oktober 1999 en zich vluchteling verklaart op 12 oktober 1999; dat op 17 februari 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 7 september 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is:

“Betrokkene werd verhoord op 15 juni 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. E. Delvaux.

Betrokkene verklaarde afkomstig te zijn uit Soweto. Omstreeks 1973 emigreerde hij met zijn ouders naar Savannah (Georgia, Verenigde Staten), waar ze legaal verbleven. Respectievelijk negen en twee jaar geleden overleden zijn vader en zijn moeder. In juni 1999 reisde hij illegaal per boot naar Napels (Italië), waar hij een drietal maanden bleef bij enkele Marokkanen. Deze raadden hem uiteindelijk aan naar België te reizen. Hij nam in Napels een schip naar Antwerpen, waar hij op 8 oktober 1999 aankwam en de trein nam naar Genk. Op 12 oktober 1999 diende hij een asielaanvraag in.

Er dient te worden vastgesteld dat in het relaas van betrokkene geen enkel element aanwezig is dat wijst op een ondergane vorm van vervolging of een eventuele toekomstige vrees voor vervolging in de door hem doorgereisde landen. Hij verklaarde de Verenigde Staten te hebben verlaten zonder problemen gehad te hebben met de autoriteiten of met particuliere personen, maar omdat het leven er moeilijk was na de dood van zijn ouders, zonder dit evenwel verder te preciseren. Voorts stelde hij gedurende een drietal maanden in Italië te hebben verbleven en kan uit zijn verklaringen worden afgeleid dat hij ook dit land klaarblijkelijk zonder enige vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève verlaten heeft.

Tevens legde betrokkene uiteenlopende verklaringen af. Volgen het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 23 november 1999) trok hij in 1977 naar de Verenigde Staten, toen hij acht jaar was, en overleedden zijn vader en moeder er respectievelijk zes en vier jaar geleden. Volgens de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld op 2 maart 2000) leefde hij sinds 1992 in Georgia en overleedden zijn ouders in 1990 en 1992. Volgens zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal tenslotte leefde hij sinds 1973 in de Verenigde Staten, toen hij vier jaar was. Zijn ouders overleedden negen en twee jaar geleden. Bovenstaande uiteenlopende versies ondermijnen in sterke mate de ernst van de asielaanvraag van betrokkene.

Bovendien kunnen, bij ontstentenis aan geldige reis- en identiteitsdocumenten, de ware reisweg en identiteit van betrokkene niet worden nagegaan.

Tenslotte bevat het door betrokkene ingediende verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is, kennelijk vreemd is aan de criteria van de Conventie van Genève (andere ontvankelijkheidsgrond) kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie

van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 17 februari 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in hetgeen als een eerste middel beschouwt, aanvoert dat zij omwille van haar nationaliteit niet in staat is een menswaardig bestaan op te bouwen in een moderne natie en dat zulks vervolging vormt in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daar geen rekening mee heeft gehouden en dat hij aldus onzorgvuldig is geweest en de bestreden beslissing niet naar behoren heeft gemotiveerd; dat de verzoekende partij een persoonlijk, rechtstreeks en wettelijk belang heeft;

Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de verzoekende partij zelf heeft verklaard dat zij in de Verenigde Staten geen moeilijkheden heeft ondervonden; dat de verzoekende partij bij drie gelegenheden telkens verschillende jaartallen heeft vermeld betreffende haar aankomst in de Verenigde Staten en het overlijden van haar ouders; dat de asielaanvraag zowel bedrieglijk als kennelijk ongegrond wordt geacht;

Overwegende dat de verzoekende partij zich beperkt tot enkele algemene en vage opmerkingen, zonder de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te weerleggen en zonder aan te tonen dat uit die vaststellingen op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag werd besloten; dat het middel ongegrond is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in hetgeen zij als een tweede middel beschouwt, machtsoverschrijding en schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen aanvoert; dat zij “uit de voorgaanden” afleidt dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd en derhalve indruist tegen artikel 6 van het E.V.R.M.;

Overwegende dat, daargelaten de vraag of artikel 6 van het E.V.R.M. van toepassing is op administratieve procedures zoals een dringend beroep in vluchtelingenzaken bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de verzoekende partij zich beperkt tot het aanhalen van een bepaling of een beginsel zonder in het minst aan te tonen op welke wijze die zou zijn geschonden in de bestreden beslissing; dat dit de Raad niet toelaat om zijn wettigheidscontrole naar behoren uit te oefenen en dat het middel onontvankelijk is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien november tweeduizend en twee, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.